

naš list. Naj ne bo slovenske družine, slovenskega kmečkega doma, ki bi ne odprl vrat temu listu. Osnujmo krajevne tiskovne sklade, da omogočimo tistim, ki so v bolj skromnih gmočnih razmerah, naročbo in prejemanje našega lista. Mladina v prvo vrsto agitacije!

*

Hoče pri Mariboru. Miklavž prihaja! V nedeljo dne 8. decembra se ustavi tudi pri nas. Popoldne in zvečer bo v Slomškovem domu delil svoje darove. Obenem bodo igralci nastopili z »Burko o jezičnem dohtarju«, ki bo prinesel mnogo zabave. Trkamo na blaga srca, da ob tej priliki darujejo kaj za uboge otroke!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Na praznik Brezmadežne dne 8. decembra bomo zopet nekaj lepega videli pri Sv. Lenartu. Prosvetno društvo »Zarja« priredi skupno z Marijinim vrtcem prav lepo in bogato akademijo v proslavo Brezmadežne. Ob 10. uri popoldne se bodo vsi zavedni šentlenarški fantje in dekleta poklonili Brezmadežni pri obhajilni mizi. Popoldne ob treh pa se prične v dvorani Narodnega doma akademija. Otroci Marijinega vrtca bodo nastopili s prav luškanim spavoprizorom s spremljanjem citer: »Ven-

Rajni monsignor Ivan Rotner.

Angielski admiral Jellicoe, zmagovalec v pomorski bitki pri Skageraku — je umrl v starosti 76 let.

čarica«. Nato nastopi šest fantov fantoveškega prosvetnega krožka, oziroma FKA, s simboličnimi vajami po napevu »Zgodnja danica«; poje moški zbor. Sledi globok marijanski misterij »Teofil«. Vmes deklamacije in petje. Posebno lep bo solospjev deklice, ki poje pesmi: »O Marija, moje želje« in »O upanje mi lepo« s spremljanjem citer. Akademija bode gotovo ena najlepših prireditev na šentlenarškem odru v dobi zadnjih let. Želimo, da se udeleži dopoldanske kakor tudi popoldanske proslave polno zavednih in udanih Marijinih otrok in častilcev Brezmadežne.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naša mladina bo v nedeljo dne 8. decembra na slovesen način proslavila praznik Brezmadežne z akademijo ob treh popoldne v cerkveni dvorani. Na sporedu so deklamacije, pevske točke, govor in igra »Teofilus«. Prijatelji mladine, pridite polnoštevilno!

Negova. Domače Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 8. decembra proslavo Brezmadežne v graščinski dvorani. Spored: petje, deklamacije, pesem makabejskih bratov in verski misterij »Vitez naše ljube Gospe«. Prijatelji katoliške prosvete in verni častilci Brezmadežne, prijazno vabljeni! Negovčani, pa tudi sosedje, posebno Antonjevčani, pridite, da poživate svojo ljubezen ter zvestobo do naše velike priprošnjice Marije!

Novi angleški vojni minister Duff

Novi bolgarski predsednik Kjusteivanow.

Koliko stane do sedaj Italijo vojna z Abesinijo?

300 tisoč mož v Afriki stane Italijo mesečno najmanj 600—700 milijonov lir. Italijani so izmetali doselej za vzdrževanje vojske v Abesiniji 8 do 10 milijard lir. Leta 1896 je poslala Italija proti Abesincem 50.000 mož in je bila popolnoma poražena.

V luki Masava

v italijanski koloniji Eritreja ob Rdečem morju imajo Italijani 50 ladij za prevoz črt, 4 bojne ladje, 2 podmornice in 2 veliki špitalski ladji. Pristanišče je tako natrpano, da čakajo nekatere ladje po tri tedne, predno jih izpraznejo. Vojaštvo čaka v luki

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Bil je mesec september, ko sta se ustavila naša popotnika po preteku treh tednov v neznan pustini na severu, v goli in s kamenjem posuti pokrajini.

Pred njima se je dvigala strmo iz ravani veriga cele kilometre dolgih golih sten, ki so tamkaj končavale kakor zid, preko katerega je vsako nadaljnje prodiranje nemogoče.

»Glej, tamkajle!« je zaklical Lavison v razburjenju, s čudno hripavim glasom in je kazal z iztegnjeno roko na visoko v oblake segajočo skalo, preko katere se je poganjal v povsem mirni enakomernosti vodopad. Šele v globini 30 m je označeval oblak iz belih pen mesto, kjer se je zbirala voda v majhno jezerce, katerega je izdolbila ter poglobila padajoča voda s tisočletnim trudom.

Gor do jezera je tvoril gornji del skale čr-

21

sto navpično steno. Iz jezera naprej se je izlivala voda v hudourniku preko še ene strmine v ravnino in se je obrnila po tej skozi skupine grmovja žuborečem potoku proti zapadu.

Gruber je zrl v označeno smer. Na njegova upadla lica, kojih sivkasta barva je pričala o prenehanju gladi ter težavah, se je prikrdla lahka rdečica, in trudne, v temnih votlinah počivajoče oči so oživele pod vtisom močnega razburjenja.

Romarja nista bila več moža, katera sta ostavila pred tremi tedni indijansko vas, sveža ter razigrane volje, ojeklena za vse, karkoli bi ju doletelo. Že pot tik do cilja je bil nepopisno težaven, ker je vodil le v odlomkih preko zemlje, največ po razmetanem skalovju in skozi neprodni pragozd. Med potjo sta imela eno nesrečo, katera je oba prav v živo ter bridko zadela.

Steza je končala naenkrat v soteski, po kateri je tekla reka. Nekaj časa sta še lahko prodirala po poti ob obrežju, potem je bilo tudi to konec, med tem ko so se strnile istočasno visoke ter navpično v vodo padajoče stene in so reko tako zožile, da je silila svoje temno vodovje sko-

Ljutomer. Sv. Miklavž pride to nedeljo dne 8. decembra, popoldne ob pol štirih, v Katoliški dom z vsem svojim spremstvom. Že hodi po ljutomerski fari okoli in nabira darove. Da bi ga ljudje ne spoznali, se predstavlja z imenom Matjaž, šele v nedeljo popoldne na odru se bo predstavil s pravim imenom Miklavž. V njegovem spremstvu pridejo otroci, ki bodo pred njegovim nastopom odigrali lepo mladinsko igro v treh dejanjih »Miklavžev večer ali Tončkove sanje«. To bo prava mladinska gledališka predstava na odru Katoliškega doma.

NAŠA MLADINA!

Velikokrat pravijo, da naša mladina nima prilike, da bi delala! Morda ji nihče ne pove, kaj naj bi delala, sama pa se ne spomni. V mnogih krajih je še navada, da gredo mladi fantje ali tudi dekleta od hiše do hiše, in pridobivajo iz samega idealizma nove naročnike za katoliški časopis. Ni je zlepa šole, ki bi mogla tako vzgojiti mladino, da je požrtvovalna za sveto stvar, kakor je ta, ako gre na to delo. Osvoji si, mladina, s svojim živahnim in požrtvovalnim delom svoj domač kraj za Boga in iztrebi vse, kar je zoper Njega!

Središče ob Dravi. Prosvetno društvo priredi dne 5. decembra, ob šestih zvečer v našem Društvenem domu Miklavžev večer z obdarovanjem otrok. Vabimo vse pridne otroke, da pridejo, ker sv. Miklavž bo gotovo vsakega obdaril, pa tudi odrasli so prav vljudno vabljeni!

Šmartno ob Paki. V nedeljo dne 24. novembra se je vršil v dvorani občni zbor Prosvetnega društva ob lepi udeležbi. Posebno mladina se je odzvala, kar je hvalevredno, saj je ona naš up. Predstavila se je tudi veseloigra, da je bilo preskrbljeno tudi za smeh. Po zimi bomo še prirejali predstave, da bomo nudili ljudstvu izobrazbo in razvedrilo. Fantje in dekleta! Organizacija vas vabi, pristopajte k našemu izobraževalnemu društvu, udeležujte se sestankov fantovskega, oziroma dekliškega odseka. Tako boste podpirali kulturno de-

lo in skrbeli za lastno izobrazbo in izpopolnitev. Zavedajmo se: v organizaciji je moč! Torej, mladina: na plan!

Uriše pri Celju. Naše Prosvetno društvo, ki je bilo razpuščeno, je obnovljeno. Poživimo torej naše izobraževalno delo! Mladina kliče po knjigah, pouku in izobrazbi. Varujmo jo slabe zabave, nudimo ji pošteno razvedrilo!

Št. Jurij ob južni žel. Dne 8. decembra obhaja šentjurska katoliška mladina svoj verski praznik. Zjutraj pri prvem sv. opravi ob 7. uri bo slovesen sprejem v fantovsko Marijansko kongregacijo, skupno sv. obhajilo. Popoldne ob treh pa priredijo fantje v dvorani Katoliškega doma svojo pestro in lepo akademijo s simboličnimi vajami, govorom profesorja Bitenca, petjem in prekrasno vzgojno sliko iz kongregacijskega življenja. Vse svoje prijatelje in ljubitelje iskreno vabimo na to našo krstno proslavo!

Pišec. Preteklo nedeljo je imelo naše Prosvetno društvo svoj redni občni zbor. Po dobrih dveh letih smo se zopet enkrat zbrali v lepem številu, da pregledamo bilanco onih let, ko nam je bil nasilno nataknen nagobčnik in so le privilegiranci imeli vso svobodo. Pa nam ta leta molka niso bila v kvar. Poglobili smo se in vzgojili za novo delo. In za novo poslovno dobo smo si z malimi spremembami izvolili stari, preizkušeni odbor. Če je dobro vzdržal v najtežjih dneh, naj še vsaj eno leto vzdrži in vodi usodo društva. Napra-

vili smo tudi načrt za bodoče delo. Začeli ga bomo izvajati s Slomšekovo proslavo, ki bo kakor vse kaže, v začetku meseca decembra. Da bomo pa srečno jadrali skozi to solzno dolino, pošljite, gospod urednik, k nam v začetku decembra sv. Miklavža, da nas obilno obdari z vsemi potrebnimi darovi, toda Krampus pa naj ostane pri Vas. Bog živi!

Artiče. Naše Prosvetno društvo je že 9 let spalo spanje pravičnega. Šele novi učiteljci gđ. Slavki Pograjčevi se je posrečilo, da ga je zbudila iz tega trdnega spanja. Kako zelo potrebno je bilo to delo, je pokazal občni zbor dne 24. novembra, ki se ga je udeležilo obilno ljudstvo, ki mu je o krščanski prosveti govoril g. Mirko Geratič iz Maribora. Novi odbor, sestavljen iz samih mladih ljudi in pod izvrstnim vodstvom, bo kmalu dosegel najlepše uspehe. Dne 5. decembra priredi društvo Miklavžev večer, dne 8. decembra popoldne pa igro »Vrnitev«. Ta dan se vrši tudi sprejem otrok v Marijin vrtec.

Društva uredite knjižnico! Najbolje je utejena, ako imate dovolj dobrih knjig. Obrnite se na naše knjižarne, radevolje vam bomo šli do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Najbolj uspevajo knjižnice, ki imajo celotno zbirko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred zimo nakupiti knjig v Cirilovih knjižarnah v Mariboru in Ptuj.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Po naših planinah in dolinah je padel sneg. Zadnje jesenske cvetke so klonile svoje nežne glavice pod mrzlo snežno odejo. Tudi Bogu Vsemogočnemu je dopadlo, da je prav ob tem času utrgal cvetko ter presadil iz te solzne doline v svoje rajske vrtove. Bila je to Marijina družbenica Nežka Medved, ki je živel tiho in ponižno kakor skrita vijolica med trnjem, ter po dolgotrajni in mučni bolezni, previdena s

sv. zakramenti v najlepših letih bogu vdano in mirno v Gospodu zaspala. Njen lepi pogreb se je vršil dne 25. novembra ob obilni udeležbi. G. župnik Janez Oblak ji je ob odprtem grobu spregovoril lepe poslovilne besede. Marijine družbenice iz domače in pušcavske župnije so bile pri pogrebu v častnem številu zastopane. Pušcavski pevci so zapeli žalostinke. Preostale naj tolaži Bog, rajni pa naj sveti nebeška luč!

zi z desetkratnim liki gromenje močnim odmevom.

Na to mesto je bil opozoril medicinar Lavisona posebej. Popotnika sta morala navidez mirno, v resnici pa pod groznim pritiskom tekočo vodo preplavati, če nista marala zamuditi cele dneve z iskanjem drugega pota preko prelazov in se izpostaviti nevarnosti, da sploh zgrešita pravo smer.

Lotiti se preplavanja, je zahtevalo naravnost neverjetno drznost. Nekaj časa sta se prijatelja o tveganem podjetju posvetovala z vso resnostjo. Pri še tolikem ugibanju je šlo samo zato, kako izvesti nalogo, ker sicer jima je preostajal le eden izhod, se vrniti in opustiti misel na dosego cilja. Na kaj takega itak niti mislila nista. In na koncu vseh koncev se je upalo toliko Indijancev pred njima preko deročega vodovja in sicer tja ter zopet nazaj. Povrat je bil mnogo manj opasen ter težaven, ker se je bilo mogoče poslužiti ob obeh straneh zajezeno vode, saj skalnate stene soteske niso bile od valov tako gladko obrušene, da bi ne bile nudile roki plavalca nikake opore.

Glavna težkoča je tičala v dejstvu, spraviti konja preko soteske. Da je bila prepeljava živali s tovari na hrbitih izključena, je bilo povsem jasno.

Popotnika sta se vrnila nekoliko po poti, po kateri sta prišla, nazaj in sta porabila preostanek dneva v to, da sta zbirala iz posameznih drevesnih skupin debela za splav, ki bi naj nesel njuno opremo. Ona sama sta hotela plavati ob straneh splava, ga držati proti sredini toka, medtem ko sta nameravala konja zapoditi enostavno v vodo in ju prepustiti, da si pomagata sama dalje.

Drugi dan na vsežgodaj, ko sta pretehtala še enkrat vse izglede ter možnosti podjetja, sta se lotila izvršitve.

Prekoračenje soteske niso bile mačje solze! Parkrat sta še videla glavi konj, kako sta se pokazali iznad bobnečih valov, nato sta pa imela dovolj opravka sama seboj, da sta obvarovala splav pred raztrganjem.

Cela smrtna nevarnost je trajala komaj četrtrt ure, plavalcema se je dozdevalo, da se vleče dolžina soteske v neskončnost. Z nadčloveškimi

po tri dni na ladji, predno se zamore izkrcati. Ranjene in bolne ukrcavajo samo v noči, da bi ta žalosten pogled ne preplašil novodošlih vojakov. Od bolnikov, ki čakajo v Masavi na odhod ladji, jih umrje povprečno dnevno 15. Sveže čete iz domovine, katerim so prikriti italijanski porazi, so pri izkrcanju še vse prepričane, da se umikajo Abesinci v notranost dežele iz strahu pred italijanskim junaštvom.

Neguš in Sueški prekop.

Najbrž ni sedajnf abesinski cesar tako vesel Sueškega prekopa, ki omogoča Italijanom, da prepeljavajo naglo čete iz domo-